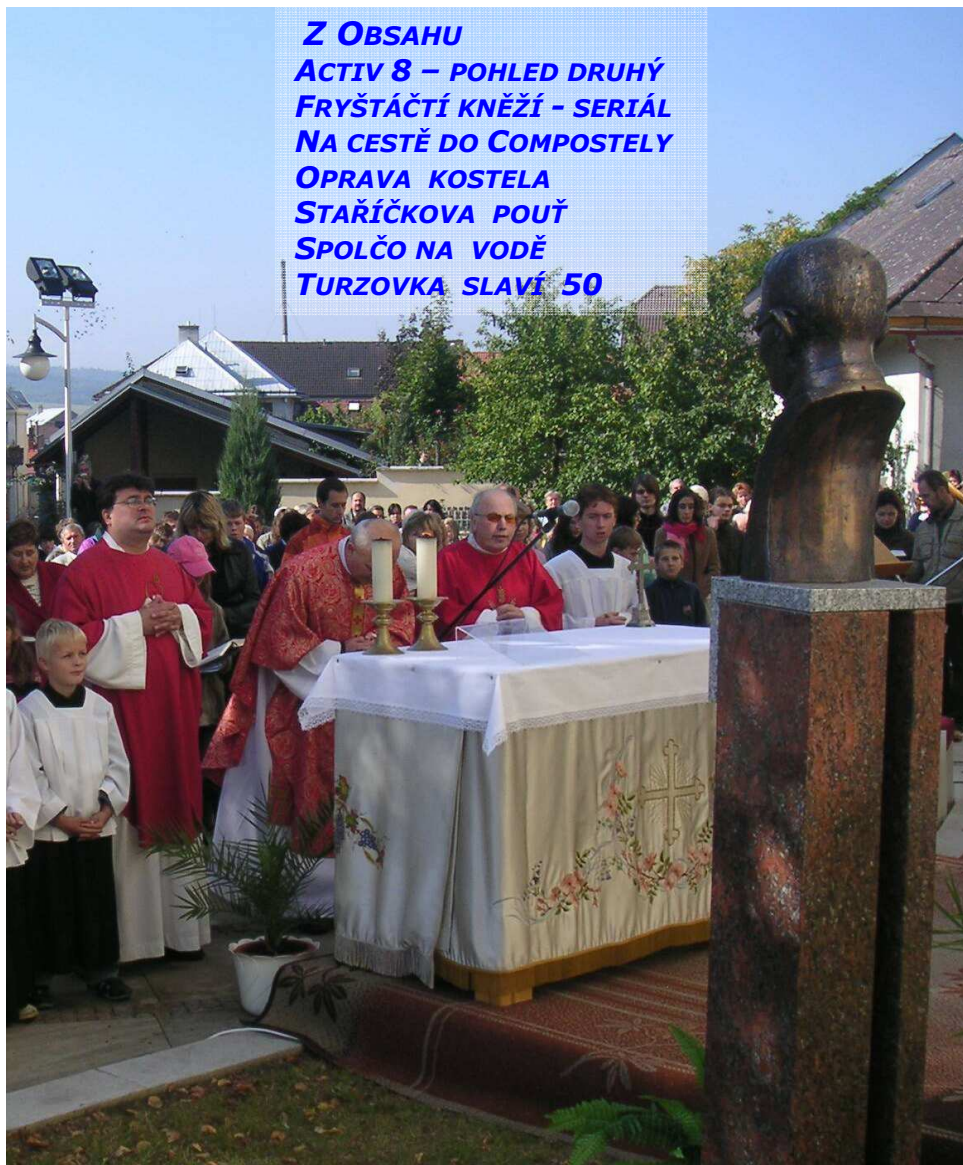

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
6. ROČNÍK - ŘÍJEN 2008 - ČÍSLO 65

FARNÍČEK

Z OBSAHU

ACTIV 8 – POHLED DRUHÝ
FRYŠTÁČTÍ KNĚŽÍ - SERIÁL
NA CESTĚ DO COMPOSTELY
OPRAVA KOSTELA
STAŘÍČKOVA POUŤ
SPOLČO NA VODĚ
TURZOVKA SLAVÍ 50

DUCHOVNÍ SLOVO

V měsíci říjnu se vřele doporučuje modlitba svatého růžence. Ve slově „růženec“ je obsaženo slovíčko – „růže“. Růže je květina velmi krásná, ušlechtilá, voňavá, v pravdě královská, ale zároveň má i trny.

Podobně svatý růženec je modlitbou krásnou, kterou věnujeme králi Ježíši a královně Marii, ale je též modlitbou někdy velmi namáhavou, do níž se nám nechce, která „bolí“ pro svoji „jednotvárnost“ a délku. Přesto co nic nestojí, za nic nestojí, říká se, a modlitba svatého. růžence už mnohé vyprosila.

***

Závěr měsíce září byl v naší farnosti opravdu famózní. Oslava svátku sv. Václava a příchodu salesiánů Staříčkovou poutí byla vynikající; chci poděkovat všem, kteří ji připravovali. V tomto měsíci bych rád začal přípravu na sv. biřmování, které by snad měl příští podzim udělovat otec biskup Karel Herbst. Doufám, že se ještě někdo přihlásí.

Dary Ducha Svatého potřebujeme všichni.

Díky nim lépe porozumíme Božímu vedení, Jeho záměrům s námi.

Chceme žít ve Světle a Ježíš se svou láskou je Světlo pro každého člověka.

Zůstávejte zdraví a pomáhejme si. Důvěřujme Ježíši a Marii.

otec Miroslav

DALŠÍ CITÁTY SLAVNÝCH PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

DNES O O ZDRAVÍ

Kam nechodí slunce, tam chodí lékař... **české**

Kdo má zdraví, pokoj, chleba, ten má všechno co mu třeba...

lidové

Když se spojí pacient s nemocí, lékař si neporadí.... **anglické**

Všichni zdraví lidé milují život.... **H. Heine**

Na ztracené zdraví nemáme, bohužel poctivé nálezce... **lidové**

Zdraví si nelze podplatit ani koupit... **lidové**

PŘÍŠTĚ O KULTUŘE A UMĚNÍ

STAŘÍČKOVA POUŤ

Tak už ji máme za sebou...

Tentokrát jsme si ji „vylepšili“ i slavnostní mší svatou v prostoru před kostelem a nutno přiznat, že jste se ke „Staříčkovi „ (včetně otce Mirka) asi opravdu vroucně modlili, protože po několika týdnech, kdy bylo škaredě se na pár dnů vrátilo „babí léto“ a stálo to za to....

Hlavním celebrantem byl P. Ladislav Kozubík, salesián s Jižních Svahů ve Zlíně a představil se i nový kněz v Disu - P. Max Dřimal (nahradil odcházejícího P. Pavla Kosmáka). Ke slavnostnímu rázu přispěla i Fryštácká Javořina, která hrála při mši svaté.

Odpoledne byl připravený bohatý program, který vyústil ve *Staříčkovu rodinnou olympiádu*....a všichni se skvěle bavili.

Ještě jednou bychom rádi poděkovali všem, kteří se jakýmkoli způsobem na této akci podíleli a vyslovili jim Pán Bůh zaplat'...

Pokud máte nápady, jak si tu další Staříčkovu pouť příští rok vylepšit sem s nimi – rádi se o ně podělíme i s ostatními.

- pn -

Děti se vyřádily ve skákacím hradě

OPRAVY FRYŠTÁCKÉHO KOSTELA V ROCE 2008

Plán investic roku 2008 ve fryštáckém kostele svatého Mikuláše zahrnoval několik akcí. Z těch nejdůležitějších se jednalo o opravu (nátěr fasádní barvou) kostelní věže, výměnu mechaniky věžních hodin a výměnu okenic. Řadu činností se podařilo vyřešit díky nezištné pomoci farníků a jejich darům (už delší dobu totiž probíhají pravidelné měsíční sbírky na opravy kostela). Protože však kostel není jen duchovním prostorem, ale také významnou historickou památkou našeho města obrátila se na konci loňského roku ekonomická rada farnosti na městské zastupitelstvo se žádostí o finanční příspěvek. Zastupitelé na svém jednání schválili částku 115.000 tisíc korun ze které byla posléze částečně kryta oprava vnitřního i vnějšího prostoru věže a výměna mechanického stroje kostelních hodin. Ten původní totiž už dávno přesluhoval, jeho seřizování a údržba stály čím dál více úsilí. Bylo proto rozhodnuto nahradit mechaniku hodin novým digitálním přístrojem. V průběhu letních měsíců proběhla oprava a v současné době jsou už hodiny na věži plně funkční. Z pohledu běžného občana se asi nic nezměnilo, protože původní ciferník byl pouze opraven a očištěn. (celková výměna by totiž zvýšila cenu opravy řádově o desítky tisíc korun). Čas na naší kostelní věži je však nyní naprosto přesný a můžete se na něj plně spolehnout.

V této souvislosti je třeba vyslovit velký dík městskému zastupitelstvu a starostovi Mgr. Lubomíru Doleželovi za vstřícný postoj a uvolnění finanční dotace 115.000,-.

Stranou nestálo ani fryštácké ZDV, které přispělo na celkové opravy hodin a věže částkou 90.000 korun.

Bez těchto prostředků by plán letošních oprav nemohl proběhnout.

A ZÁVĚREM JEŠTĚ NĚKOLIK PROVOZNÍCH INFORMACÍ:

K poslednímu srpnu bylo na farním účtu zhruba 230 tisíc korun.

V průběhu prázdnin byly dokončeny opravy věže (viz výše) a mimo to byly dokončeny nátěry oken. Bylo proinvestováno zhruba 100. tisíc korun od sponzora (srdečné Pán Bůh zaplať) a 20 tisíc věnoval také otec Mirek.

V současné době se zpracovávají návrhy na řešení interiéru kostela – včetně opravy presbytáře. Jakmile budou hotovy seznámíme s nimi farníky nejenom na stránkách našeho časopisu, ale také na nástěnce v kostele. Rádi bychom také přinesli krátký rozhovor s ing. arch. Meluzínem o této problematice.

OTÁZKA NA OTCE MIROSLAVA

Prosíme o informaci ve Farníčku, jak jsou používány peníze vybrané v košíčku, dřevěné pokladně s nápisem knihy a časopis a na opravy kostela a peníze darované za odsloužené mše svaté. **Farníci**

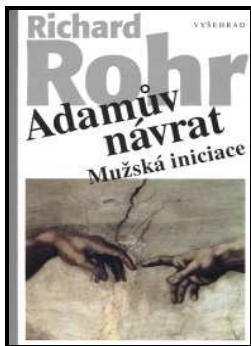
ODPOVĚĎ:

Peníze z košíčku jsou používány na opravy a provoz kostela a fary; výdaje jsou vždy na konci roku uváděny. Peníze z dřevěné pokladny jsou používány na placení časopisů a knih a na opravy kostela.

Peníze, které lidé dávají při příležitosti odsloužené mše sv. jako dar, jsou používány na odměny za soustavnou a pečlivou službu farníků pro kostel a farnost a na provoz spojený s pastorační službou.

otec Miroslav

MUŽSKÁ SPIRITUALITA – ADAMŮV NÁVRAT (ČÁST 4.)

Proč v moderních kulturách potřebujeme iniciaci
 Pro člověka je zřejmě obtížné pochopit, co ve společnosti schází, pokud se na nějaké úrovni nepodílí na lidském zápase. Něco vám může chybět jedině, pokud jste to hledali a zčásti zakusili. Dokonce se dá říci, že to ani nehledáte, pokud jste se toho už dříve nedotkli. Před pár lety dávali v televizi přírodopisný dokument o slonech v jedné části Afriky. Z nějakého důvodu se tamní mladí sloní samci chovali podivně, protispolečensky a vykazovali nesmyslné násilné

chování. Strážci parku přišli ten problém studovat a během svých výzkumů přišli na to, že v celé oblasti chybí starší sloní samec. A tak se dospívající samci jen toulali a nezřízeně řádili. A řešení? Pomocí helikoptéry tam přepravili z jiných oblastí několik starších sloních samců, vypustili je zde a během několika týdnů se celá situace překvapivě změnila. Jakmile starší zase plnili funkci starších, vrátily se věci brzy opět k normálu. V lidské říši, nejsou-li žádní králové, stanou se mladí bojovníci surovými, mudrci se chovají jako šarlatáni a milovníci se změňí v závislé nešťastníky. Je potřeba, aby někdo dal mladému muži hranice a identitu. Ty on nedokáže získat sám, bez vedení.

Naše kultura není zdravou kulturou pro chlapce a muže. Jeden z důvodů je ten, že už nemáme kulturu starších, kteří by uměli následující generaci předávat moudrost, identitu a hranice. Většina mužů je zahrnuta nadměrnou mateřskou láskou a nedostává se jim péče otcovské.

Potřebujete mít poblíž sebe dobrého sloního samce, jinak vůbec nebudete vědět jak být slonem. Čtrnáct let jsem sloužil jako vězeňský kaplan v Albuquerque a zjistil jsem, že jediná věc, kterou měli téměř všichni vězni společnou byla, že nikdo z nich neměl dobrého otce... Obecný předpoklad pro všechny iniciační rituály je, že pokud společenství moudrých starších neukáže mladému muži skutečnou moc, pak tento mladý muž vždycky bude vyhledávat falešnou moc a pravděpodobně stráví většinu svého života hledáním prestiže, výhod a majetku. Podle Pearce (Joseph Chilton Pearce-Biologie transcendence : náčrt lidského ducha) trvalý zdravý rozvoj osoby záleží na tom, aby v každém období byl člověk ve styku s lidmi, kteří mu poskytují péči a bezpečnou lásku, lidmi, kteří sami žijí na úrovni vyššího vidění života. Potřebujeme mít kolem sebe vzorce vyššího vývoje, abychom se mohli pohnout vpřed....

pokračování příště
připravil Libor Kučera

CESTA NA KONEC SVĚTA – (ČÁST 2.)

Je tady další díl našeho seriálu o cestě Pavla Osohy ml. do Compostely.

Tak jsem tedy jednoho odpoledne začátkem července dokoupil posledních pár drobností, naposledy zredukoval svůj bágl a vydal se směrem na západ.

Nejprve autobusem do Prahy, pak letadlem do Paříže a odsud vlakem do Lurd. Svou pouť jsem začínal právě v tomto krásném mariánském místě. Bylo to v neděli – zašel jsem na americkou mši svatou a poté vyrazil. Konečně je tady první krůček z té dlouhé cesty. Čekají mě tři týdny chůze a tisíc kilometrů napříč francouzskými Pyrenejemi a poté celým Španělskem.

První den přšelo a etapa byla velice dlouhá, a tak jsem dorazil k cíli až za setmění – hned na začátku jsem si šáhl až ke dnu sil. Ale na konci mě čekalo pohostinství staříčkého pana faráře, který mě nechal přespat na své faře. Takže jsem mohl nabrat síly do dalšího pochodu. Krajina, kterou jsem prvních několik dní procházel, byla nádherná. Hory, panoramata Pyrenejí, zelené pláně a stáda krav a koní... A navíc, protože jsem šel po své vlastní trase, žádný nával poutníků. Ten přišel až čtvrtého dne, když jsem dorazil do St. Jean de Port. Toto historické místo mě trochu zklamalo, protože jsem se tam cítil spíše jako v turistickém letovisku než jako v místě, kde již celá staletí začínají lidé svou pouť do Santiaga. Jak jsem psal už minule, spousta lidí již dnes svatojakubskou cestu bere více jako turistickou atrakci a senzaci než jako duchovní zážitek. Vráťím se ale ještě k začátku cesty. První den přšelo, ale poté už vysvitlo sluníčko, které mě provázelo takřka celý měsíc. Lidé ve Francii jsou velice vstřícní a milí. A i když nohy bolely, šlo se mi krásně. Začal jsem postupně pronikat do taje putování – nespěchat a cestu si vychutnávat. Je nádherné, když se probudíte z polední siesty v kopcích a kousek nad hlavou vám krouží orel... A pokud se někdy vydáte do Francie, nezapomeňte na odpolední siestu – od 12 do 16 hodin nepotkáte na ulicích živáčka a obchody jsou zavřené. Lidé tady ví, jak odpočívat... ☺

Z DĚJIN NAŠÍ FARNOSTI

KNĚŽÍ, KTEŘÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (11. ČÁST)

V minulém čísle Farníčku jsme skončili u fryštáckého faráře a děkana P. Františka Hrnčíře, za jehož působení byl přestavěn náš farní kostel a přemístěn také hřbitov na dnešní místo. To vše bylo dokončeno v roce 1820. Další významnou událostí v době působení P. Hrnčíře byl dar 1000 zlatých na vydržování dalšího kaplana, který poskytl v roce 1829 rodák z Fryštáku a měšťan z Holešova Josef Schwach. Za účelem hospodaření s tímto darem byla zřízena nadace. Do nadační listiny k této nadaci Josef Schwach napsal: *„... uznávám, že při fryštácké farnosti se počet farníků od roku k roku množí, tak že již nyní sotva dva duchovní stačí jim posluhovati. Fryštácká fara ale tolik nevynáší, aby krom p. faráře a jednoho kaplana ještě druhý kaplan počestně živ býti mohl, proto jsem si umínil z vlastní vůle a při dobrém rozumu, na toho druhého kaplana 1000 zl. v. m. [zlatých velké mince] darovati a fundirovati.“* Později byl ještě tento kapitál rozmnožen o 100 zlatých, které věnoval fryštácký měšťan Filip Fišer. Od roku počátku 30. let 19. století měla tedy fryštácká farnost tři kněze: faráře a dva kaplany. O dva roky později (1831) taktéž Josef Schwach založil další nadaci pro fryštácký farní kostel, do které vložil 400 zlatých na pořízení kostelních rouch a náčiní dle uvážení faráře. (Nadace byla v roce 1855 rozmnožena o dalších 200 zlatých od Veroniky Jadrníčkové). P. Hrnčíř zemřel ve Fryštáku 13. srpna 1831. **- vn -**

Dnes představujeme historickou fotografii fryštáckých ministrantů s duchovním správcem farnosti salesiánem P. Františkem Pitrunem. Dokážete určit, ze kterého roku fotografie je a někoho poznat ?

ACTIV 8 – POHLED DRUHÝ

Ve druhé polovině července putovaly tisíce mladých lidí z naší, ale i sousední republiky na Moravu. Na Velehradě se totiž konalo česko-slovenské setkání mládeže ActiV8. A proč takový (na první pohled ne moc srozumitelný) název? Je to anglický přepis hlavního verše Celosvětového setkání mládeže v Sydney

Směr Velehrad jsme se vydali v pátek 18. července dopoledne, tak, abychom stihli plánovanou mši svatou půl hodiny před polednem. Odpoledne pak následovaly katecheze, křížové cesty přírodou a také zde byla neustálá možnost přistoupit ke svátosti smíření. Večer přišel vrchol dne (pro některé zároveň vrchol celého setkání): Benefiční koncert pro Ukrajinu. Nejprve (jako

předkapela) vystoupilo slovenské uskupení Tretí deň, a pak už přišla na řadu hlavní hvězda. Americká skupina SoonieFlood. Členové této kapely jsou nejen výbornými muzikanty, ale také lidmi, kteří hrají Bohu a jsou mu vděční za mnoho věcí. Důkazem toho může být neuvěřitelně silné svědectví zpěváka kapely Ricka. Tomu totiž bylo v 11 letech řečeno, že trpí Crohnovou chorobou, která nemá žádný způsob léčení. Jak sám říká, v té době se stal zahořklým a byl naštvaný na Boha. Ten ale nakonec do jeho života přivedl lidi, kteří mu ukázali lásku a otevřeně hlásali Jeho Slovo. Rick se tehdy změnil a rozhodl se, že vše odevzdá Bohu. Když potom absolvoval další vyšetření, lékaři nenašli žádné známky původně diagnostikované choroby... Při tomto koncertě byla skutečně možnost zažít hodně silných okamžiků. Např. jsem si všimla jedné dívky, která plakala radostí. Dokážu si představit, že pro ni mohl být tento zážitek velkou útěchou třeba v nelehké životní situaci... Křesťanská hudba může být opravdu úžasným hlasatelem radosti, lásky a Slova Božího. Další den ráno byla na programu řeckokatolická liturgie, zajímavá to příležitost proniknout do liturgie východního ritu.

Odpoledne po obědě následovala možnost sportovního vyžití, a potom pestrá nabídka workshopů. Např. já (stejně jako mnoho dalších) jsem si vybrala přednášku P. Vojtěcha Kodeta na téma Okultismus. Až neuvěřitelné povídání... Večer proběhla vigilie, další z nejsilnějších a nejmotivnějších okamžiků setkání. Na vigilii pak volně navázalo noční bdění, které každý prožil, jak uznal za vhodné. Někdo adorací, někdo podřimováním.

Ve 2 hodiny ráno byl promítán přímý přenos mše svaté ze Sydney, a tak jsme se ocitli ve virtuálním spojení s dalšími tisíci mladých lidí.

Tento čas někteří prospali, ale nedivme se jim. Bylo potřeba získat alespoň trochu sil na závěrečný bod celého setkání - jitřní mši svatou ve 4 hodiny ráno. V jejím závěru následovalo vyslání a vybídnutí každého účastníka k aktivnímu životu ve víře a šíření radostné zvěsti.

A také zážitků z různých setkání, které jsme mohli v těchto dnech prožít.

P. S.

Další celosvětové setkání mládeže je plánováno v roce 2011 a mělo by se uskutečnit tentokrát v Madridu. Uvidíme dá-li Pán, třeba to vyjde ;-).

Přece jen, Španělsko už není až tak daleko...

- ligo -

TURZOVKA

Poutnické místo na Turzovce slaví 50 let své existence.

Úplně první pouť se na Živčáku konala 5. září 1958, když se na místo zjevení Panny Marie přišlo modlit více jak tisíc lidí.

V bibli je číslo sedm posvátné a proto i sedmiročí zjevení Turzovské Panny Marie se jeví jako významné. Každých sedm roků, od prvního zjevení Panny Marie na Turzovce v roce 1958, jakoby otevíralo novou etapu. Už před 14 lety na to upozornil kněz Metoděj Kuběna, který sám završil svůj život zasvěcený Turzovce v sedmém sedmiročí – roku 2007. Tím otevřel 49. rok poutnického místa na hoře Živčák, který znamená biblickou plnost 7x7 roků.

Otec Metoděj upozornil na rok milosti Pána, jak ho ustanovil Bůh v Starém Zákoně. (Lev. 25.kap.)

V duchu této symboliky to znamená, že nám Pán požehná bohatou duchovní úrodou ctitelů Královny Turzovky a uvidíme hojné ovoce milostivého roku na poutnickém místě svatě hory Živčák.

50 roků od zjevení Panny Marie na Turzovce hajnému Lašutovi nás nutí se ohlédnout a nenechat bez povšimnutí toto zajímavé místo. Historie ukazuje jaké zvláštní je omilostnění, že si Panna Marie vyvolila horu Živčák za své království. Dodnes v tomto lesním chrámě nachází mnoho lidí hlubokou duchovní útěchu. Kromě běžných atributů mariánských poutních míst má Turzovka vícero zvláštností. Pozoruhodné jevy, které od počátku provázejí toto místo, jsou takového rozsahu, v jakém se dosud neudály v celé střední Evropě.

V období komunistické nadvlády, bez jakéhokoli zásahu nebo usměrnění církve, se Turzovka stala místem spontánní lidové zbožnosti se zvláštní atmosférou, která se časem jen zesilovala.

I to mluví o nevšední vnitřní síle tohoto poutnického místa.

Když vezmeme do úvahy téměř 40 - letou, systematickou snahu o její likvidaci, je to rovněž jeden ze „záračných úkazů“ Turzovky .

Z knihy : „Turzovka – 50 roků milosti“ vybral Libor Kučera

PRÁZDNINOVÉ OHLÉDNUTÍ - SPOLČO NA VODĚ

V pondělí 4. srpna kolem 11 hodiny vyrazili děcka ze spolča mladších, o. Kosmič a o. Mirek, který si nechal narůst na tuto akci plnovous, na sjíždění řeky Vltavy. Hned po naložení všech věcí, které byly potřeba, jsme vyjeli k Českým Budějovicím. Po cestě jsme navštívili rodiče o. Kosmiče a ujížděli dál, protože jsme ještě týž den měli naplánovanou první krátkou tréninkovou pětakilometrovou trasu. Po příjezdu do Českých Budějovic jsme v místním Kauflandu nakoupili zásoby a poté pokračovali do Vyššího Brodu, kde začínala naše plavba po Vltavě. První jízda po pálavách byla opravdu zkušební, protože někteří z nás ještě v takové loďce neseděli, ale po prvních pěti kilometrech na vodě jsme to už měli pořádně ozkoušené a stávali se z nás opravdoví vodáci. Po deštivé noci v kempu, kde jsme po prvním dnu zakotvili, nás jsme naplánovali nejdlejší trasu měřící kolem 30 km. Tento den nás čekalo pár jezů, oběd v Ružemberku nad Vltavou, kde jsme byli navštívit i zdejší hrad a večer, po dokončení plavby, kemp nedaleko Českého Krumlova. Další den ve středu jsme dojeli v nově rozlosovaném složení dvojic před Č. Krumlov, kde jsme v kempu nechali loď a pak šli na prohlídku města, hradu, ale i místního antikvariátu, obchodů s oblečením atd. Když jsme si zde vše pořádně prohlédli, vyjeli jsme v autech na kopec ke zdejší kapličce, kde jsme chtěli přenocovat. Byl zde krásný výhled dolů na Krumlov a také vysílač, na který ti odvážnější vylezli. Ve čtvrtek jsme měli nejprve ráno mši svatou a po snídani, která jako vždy probíhala ve skupinkách (každá čtyřčlenná skupinka si nakupovala jídlo na celý týden), jsme sjeli dolů k lodím a jeli si zablblnout na krumlovské jezy. Je jen škoda, že na nich nebylo tolik vody, jak bylo třeba. Ale všichni jsme se na jednom z nich pořádně vyřádili a dokonce i otec Mirek skončil párkrát ve vodě i když ne zrovna na jezu. Konala se zde také první velká vodní bitva, kde se vykoupal opravdu každý a která zanechala i první ztráty, dvoje sluneční brýle, které uplavaly po Vltavě...

Večer jsme se utábořili v kempu Zlatá koruna, který byl fakt obrovský a počtem lidí, kteří zde přenocovali připomínal nejmíň jeden Lukoveček, možná i dva. V pátek kolem poledne jsme dopluli k Českým Budějovicím, kde byl konec naší plavby po Vltavě. Přesunuli jsme se do města, kde jsme přenocovali. I když se to nedá moc říct, jelikož noc jsme strávili s o. Kosmičem v kaolinových dolech, jejichž podzemní chodby měřily kolem 5 km a vrátili jsme se až ráno.

A to byl vlastně konec spolčácké týdenního pobytu v jižních Čechách. Ti co měli nejvíc adrenalinu si mohli při zpáteční cestě vyzkoušet seskok na laně z mostu nad Dalešickou přehradou a tím si možná splnili jedno ze svých životních přání, ale to byla opravdu tečka za naší akcí a my ujížděli k domovu. Chtěl bych za všechny spolčáky poděkovat za tuto super akci o. Kosmičovi, který s tímto nápadem přišel a celý ho realizoval a taky našim vedoucím Evči Němcové a Liduše Görigové, které nás celý rok vedly a připravovaly pro nás všelijaké akce a schůzky. Nesmím zapomenout i na otce Mirka, který nás také velmi podporoval.

Díky moc!

Filip Němec

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
- 2.10. Památka svatých andělů strážných
- 4.10. Památka svatého Františka z Assisi
- 5.10. 27. neděle v mezidobí
- 12.10. 28. neděle v mezidobí
- 15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
- 17.10. Památka svatého Ignáce z Antiochie
- 18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
- 19.10. 29. neděle v mezidobí
- 26.10. 30. neděle v mezidobí
- 28.10. Svátek svatých Šimona a Judy

Svatý František z Assisi se narodil v roce 1182

POZVÁNKA NA KONCERT DO ŠTÍPY

V neděli **19. října v 17:30** se poutní místo Štípa stane svědkem unikátního koncertního vystoupení. Již druhým rokem jsou zde pořádány benefiční koncerty pod názvem "**Kouzlo varhan**". Koncerty mají upozornit na nutnost právě probíhajícího restaurování našich vzácných varhan a zároveň mají být poděkováním těm, kteří toto restaurování jakkoliv podpořili a také jistou formou prosby o další přízeň. O tom, že ve Štípe vznikají opravdu zajímavé hudební projekty svědčí i další připravovaný koncert při kterém společně vystoupí cimbálová muzika Hradišťtan s Jiřím Pavlicou a varhaník Josef Fojta. Spojení zvuku klasických varhan a cimbálové muziky je pro mnohé zvláštní a nevšední kombinace. Sám primáš Hradišťtanu Jiří Pavlica říká, že se bude jednat o jedinečný koncert, jak po zvukové, tak technické stránce, protože Hradišťtan běžně s varhanami nevystupuje. Rozhovor s Jiřím Pavlicou i další podrobnosti o projektu "Kouzlo varhan" nebo restaurování štípského nástroje je možné si přečíst na webových stránkách www.stipa.cz. Rádi bychom Vás pozvali na tento koncert a zároveň Vás poprosili o jakoukoliv podporu.

Lubomír Hnilica

KLUB MAMINEK FRYŠTÁK

Pravidelné úterky od 9 – 11 hodin:

- 7.10. Výtvarná činnost – prstové barvy, rozvíjení fantazie, tvořivosti, jemné motoriky
- 14.10. Beseda o sexuální výchově dětí předškolního věku s Maruškou Domanskou z Poradny pro ženy
- 21.10. Ochutnávka pomazánek a zákusků
- 28.10 Státní svátek

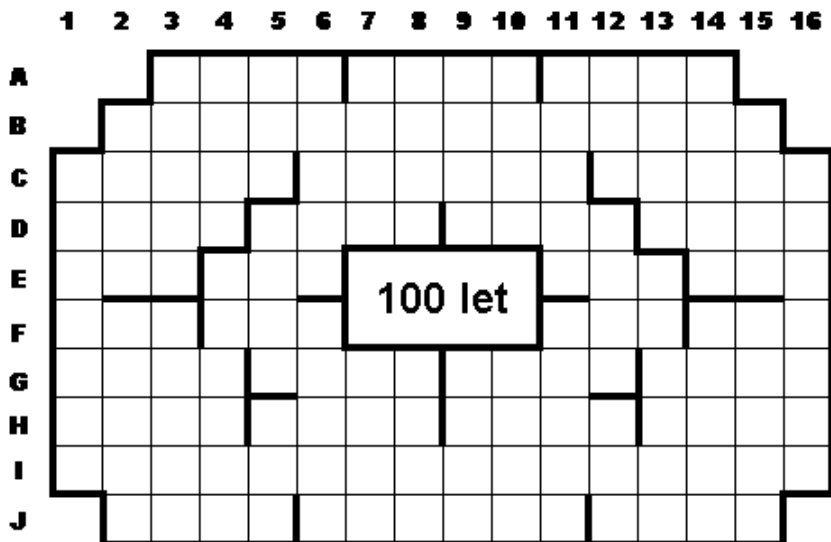
Pravidelné čtvrtky od 16 – 18 hodin:

Herna – volné hraní dětí

1x za měsíc v pátek od 17 hodin tvoření pro širokou veřejnost:

- 10.10. Podzimní dekorace z různých přírodních materiálů
- Každé pondělí probíhá v klubu psychomotorický kurz Motoráček, který je určen dětem od narození po předškolní věk a je veden dětskou psycholožkou Denisou Krčmovou.**

KŘÍŽOVKA NA ŘÍJEN

Čínské přísloví: Krásná...I. tajenka, křivá...II.tajenka

Vodorovně: A. obec u Jihlavy, části dřevěného plotu, litevsky“pivo“ – B. I. tajenka

C. český hrad, umořit, souhrn názorů – D. drobný peníz, slovenská řeka, turecká

řeka, nebo – E. zkr. Slovenské akademie věd, papoušek, slovensky „žádný“,

staročeské zájmeno – F. souhlas, předložka, SPZ Velkého Krtíše, římsky 549 –

G. román o osudech rodu, ženské jméno, potní zábal, obdělávaná půda – H. kypřit

půdu, protiklad, dravý pták, město v Anglii – I. II. tajenka (její závěr je uprostřed)

– řeka v Rusku, mrtvolně blednout, kabáty.

Svisle: 1. dvě severská zvířata – 2. čas, právo – 3. obec na Zlínsku, chlapec

v nářečí – 4. kreslířova pomůcka, tělovědec – 5. popravčí, tvrz, SPZ Ostravy – 6.

druh výšivky, psaní – 7. pobřežní hráze, korýši – 8. ruský ostrov, německé město – 9.

město v Rumunsku, pokladna – 10. avivážní přípravek, ulétnutí – 11. nizozemský

malíř, zabijáci – 12. nálev na zeleninu, východoasijský jelen, přítel člověka – 13.

rusky „jitra“, hudební těleso – 14. upravené jeviště, dotknutí – 15. ráj, ženské jméno

– 16. opatřená obalem

Nápověda: J. kama, 8. ajon, aken, 11. artan

Tajenka z minula... než něco řekneš myslí na to co chceš povědět !

připravil František Zálaha

F A R N Í Č E K – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ludmila Görigová ml., Pavel Osoha ml.

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 4. 10. 2008 v nákladu 250 ks.